

धायः, <sup>1</sup>हित्रिमम् <sup>A</sup> धापः, धित्सः, देधीयः ;  
 धातुम्, धापयितुम्, धित्सितुम्, देधीयितुम् ;  
 हितिः, <sup>2</sup>अभिधा- <sup>3</sup>श्रद्धा, <sup>B</sup>उपधा, धापना, धित्सा, देधीया ;  
 प्रणिधानम्-अपिधानम्- <sup>4</sup>पिधानम्, धापनम्, धित्सनम्, देधीयनम् ;  
 हित्वा, धापयित्वा, धित्सित्वा, देधीयित्वा ;  
<sup>5</sup>प्रधाय-निधाय, प्रधाप्य, प्रधित्स्य, प्रदेधीय्य ;  
<sup>6</sup>घृतनिधायं निहितं [जलम्], <sup>7</sup>गोत्राभिधायम्, <sup>C</sup>  
 धायम् २, } धापम् २, } धित्सम् २, } देधीयम् २ ; }  
 हित्वा २, } धापयित्वा २, } धित्सित्वा २, } देधीयित्वा २ ; }  
<sup>8</sup>धातुः, <sup>9</sup>कर्कन्धूः-शकन्धूः-दिधिषूः, <sup>10</sup>धानकः, <sup>11</sup>निधनम्-धनम्,

1. 'ङितः क्त्रः' (3-3-88) इति क्त्रप्रत्यये, तेन निवृत्तम् इत्यर्थे, 'क्त्रेर्मग्नि-  
लम्' (4-4-20) इति मपृप्रत्यये, हिभावे च रूपमेवम् ।
2. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इत्यङ् ।
3. 'श्रद्धन्तोरुपसर्गवद्भृतिः' (वा. 1-4-59) इति वचनादुपसर्गभावेऽङ् ।
4. अपिपूर्वकात् धाजो ल्युटि 'वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ।' इति  
वचनात् अपिघटिताकारस्य लोपे पिधानम् इति भवति । अन्येषां मते  
तु अपिधानम् इत्येव ।
5. 'न ल्यपि' (6-4-69) इतीत्वनिषेधः । 'अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो लुग्  
बाधते' (परिभाषा 53) इति न्यायात् पूर्वमेव ल्यपः प्रवृत्त्या तादिकितोऽभावात् न  
प्रकृतहिरादेशः ।
6. 'उपमाने कर्मणि च' (3-4-45) इति णमुलि युगागमे, अस्य : कषादित्वात्  
'कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः' (3-4-46) इति पूर्वप्रयुक्तधातोरनुप्रयोगः ।
7. 'द्वितीयायां च' (3-4-53) इति णमुल् । अत्र सूत्रे पूर्वसूत्रात् 'परीप्सायाम्' इति  
नानुवर्तते इति पदमञ्जयादौ स्पष्टम् ।
8. औणादिके [द. उ. 1-122] तुन्प्रत्यये रूपम् । दधाल्यर्थम्, धीयतेऽस्मिन्नर्थे इति  
वा धातुः = शब्दप्रकृतिः, पर्वतनिस्त्रावो वा ।
9. कर्कं दधातीति कर्कन्धूः = बदरीवृक्षः । 'अन्दूहम्भूजम्बूकफेल्कर्कन्धूदिधिषूः'  
[द. उ. 1-176] इति कूप्रत्ययान्तो निपातितः । एवं शकन्धूरपि । धातव्याऽसौ  
इति दिधिषूः । अस्मैव धातोः कूप्रत्यये द्विवचनम्, युगागम इत्वं च निपात्यन्ते ।
10. औणादिके [द. उ. 3-27] आनकप्रत्यये रूपम् । धानकः = सुवर्णपरिमाणम् ।
11. निपूर्वकादस्मात् औणादिके [द. उ. 5-26] क्युप्रत्यये रूपम् । निधनम् =  
विनाशः । बाहुलकाद् धनमित्यपि क्युप्रत्यय एव बोध्यः ।

A. 'निष्ठां गते दत्त्रिमसभ्यतोषे विहित्रिमे कर्मणि राजपत्यः ।' भ. का. 1-13.

B. 'चिन्तावन्तः कथां चक्रुः पद्ममेदभीरवः ।' भ. का. 7-74.

हिता कर्षणं सप्तदं गोत्राभिधायं सरितं समेत्य ।' भ. का. 3-50.